

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

10531 *Lei 15/2011, do 16 de xuño, pola que se modifican determinadas normas financeiras para a aplicación do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

PREÁMBULO

As axencias de cualificación crediticia desenvolven unha función esencial en tanto que actores responsables de avaliar a solvencia dunha entidade ou dun instrumento financeiro, parámetro fundamental para manter a estabilidade do conxunto do sistema financeiro. A recente crise financeira puxo de manifesto a necesidade de mellorar unha serie de aspectos relativos a estas axencias. Como resposta común a tales constatacións aprobouse no seo da Unión Europea o Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, no cal se determinan as condicións organizativas e operativas que deben cumprir as axencias, así como o seu réxime de rexistro e supervisión.

No que a este último aspecto se refire, a supervisión, ben que a previsión do réxime común previsto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 era fundamental, o establecemento dun verdadeiro marco supervisor europeo resulta imprescindible, na medida en que a actuación das axencias de cualificación transcende o ámbito nacional dos Estados membros. É por iso polo que a regulación prevista no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 deberá completarse nos próximos meses coa creación da Autoridade Europea do Mercado de Valores e a atribución a ela das competencias de supervisión sobre as axencias de cualificación, proceso que deberá culminar coa posta en funcionamento da Autoridade con plenos poderes ao longo de 2011, unha vez que se publicou o Regulamento (UE) n.º 1095/2010 do Parlamento Europeo e do Consello do 24 de novembro de 2010 polo que se crea unha Autoridade Europea de Supervisión (Autoridade Europea de Valores e Mercados), se modifica a Decisión n.º 716/2009/CE e se derroga a Decisión 2009/77/CE da Comisión.

Como consecuencia de ambos os procesos, a aprobación do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 e a inminente creación da Autoridade Europea do Mercado de Valores, resulta necesario levar a cabo determinados axustes no noso ordenamento xurídico que, dun lado, garantan a máxima seguridade xurídica na aplicación do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 e, doutro, outorguen a mesma certeza xurídica en cantas actuacións realice no futuro o supervisor español do mercado de valores, a Comisión Nacional do Mercado de Valores, en cumprimento da normativa comunitaria e, especialmente, en colaboración coa nova Autoridade Europea.

Así, en primeiro lugar, na lei lévanse a cabo determinados axustes necesarios en virtude do Regulamento (CE) n.º 1060/2009. Especificase a obriga de determinadas entidades financeiras de utilizaren as cualificacións emitidas por axencias rexistradas ou certificadas en virtude do regulamento. En consecuencia, recóllense as obrigas das entidades de crédito a que se refire o artigo 1.2 do Real decreto lexislativo 1298/1986, do 28 de xuño, sobre adaptación do dereito vixente en materia de entidades de crédito ao das Comunidades Europeas, das empresas de servizos de investimento a que se refire o

artigo 62 da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, dos fondos de titulación hipotecaria a que se refire o artigo 5 da Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulación hipotecaria e dos depositarios das institucións de investimento colectivo, regulados no título V da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.

En segundo lugar, a creación desta autoridade e a atribución a ela das funcións supervisoras sobre axencias de cualificación establecendo un réxime supervisor común na Unión Europea quedaría incompleto de non se levaren a cabo nos ordenamentos internos os axustes necesarios para que os respectivos supervisores nacionais poidan colaborar coas funcións da nova autoridade europea, de cara a acadar a máxima eficacia e integración da actividade supervisora europea sobre as axencias de cualificación.

En definitiva, con esta lei preténdese dotar da máxima seguridade xurídica as previsións do Regulamento (CE) n.º 1060/2009, ao tempo que se realizan os axustes xurídicos imprescindibles para facilitar a efectividade do futuro sistema supervisor europeo sobre axencias de cualificación unha vez que comece a desempeñar as súas tarefas a nova Autoridade europea.

Artigo primeiro. *Modificación da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros.*

O parágrafo segundo do artigo 6.2 da Lei 13/1985, do 25 de maio, de coeficientes de investimento, recursos propios e obrigas de información dos intermediarios financeiros, queda redactado nos seguintes termos:

«A utilización para eses fins de cualificacións externas de crédito requirirá que estas fosen emitidas ou referendadas por unha axencia de cualificación crediticia establecida na Unión Europea e rexistrada de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, ou, tratándose de cualificacións de entidades establecidas ou de instrumentos financeiros emitidos fóra da Unión Europea, que fosen emitidas por unha axencia de cualificación establecida nun Estado non membro da Unión Europea, que obtivese unha certificación baseada na equivalencia segundo o regulamento sinalado. En ambos os casos requirirase, ademais, que a axencia de cualificación sexa recoñecida para tal efecto polo Banco de España, de acordo cos criterios que estableza para iso e valorando, en todo caso, a obxectividade, independencia, transparencia e continua revisión da metodoloxía aplicada, así como a credibilidade e aceptación no mercado das cualificacións de crédito realizadas pola dita empresa. Será exhibible a autorización do Banco de España, nas condicións que este determine, para utilizar para eses mesmos fins as cualificacións internas de crédito ou métodos internos de medición do risco operacional e do risco de mercado desenvolto polas propias entidades.»

Artigo segundo. *Modificación da Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre o réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulación hipotecaria.*

O primeiro parágrafo do artigo quinto.8 da Lei 19/1992, do 7 de xullo, sobre o réxime de sociedades e fondos de investimento inmobiliario e sobre fondos de titulación hipotecaria, queda redactado nos seguintes termos:

«8. O risco financeiro dos valores emitidos con cargo a cada fondo deberá ser obxecto de avaliación por unha axencia de cualificación crediticia establecida na Unión Europea e rexistrada de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia. A cualificación otorgada aos valores deberá figurar no seu folleto de emisión.»

Artigo terceiro. *Modificación da Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores.*

A Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, queda modificada como segue:

Un. O número 2 do artigo 70 queda redactado do seguinte modo:

«2. Regulamentariamente determinaranse os métodos de cálculo das exixencias previstas na alínea a) do número anterior, as ponderacións dos diferentes riscos, as técnicas admisibles de redución do risco de crédito e as posibles recargas de calquera destas exixencias en función do perfil de risco da entidade ou grupo. A utilización para eses fins de cualificacións externas de crédito requirirá que a dita cualificación fose emitida ou referendada por unha axencia de cualificación crediticia establecida na Unión Europea e rexistrada de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, ou, tratándose de cualificacións de entidades establecidas ou de instrumentos financeiros emitidos fóra da Unión Europea, que fosen emitidas por unha axencia de cualificación establecida nun Estado non membro da Comunidade Europea, que obtivese a certificación baseada na equivalencia segundo o regulamento sinalado. En ambos os casos requirirase, ademais, que a axencia de cualificación fose recoñecida para tal efecto pola Comisión Nacional do Mercado de Valores de acordo cos criterios que estableza para iso, valorando, en todo caso, a obxectividade, independencia, transparencia e continua revisión da metodoloxía aplicada, así como a credibilidade e aceptación no mercado das cualificacións de crédito realizadas pola dita empresa. Será exixible a autorización da Comisión Nacional do Mercado de Valores, nas condicións que esta determine, para utilizar as cualificacións internas de crédito ou métodos internos de medición do risco operacional e do risco de mercado desenvolto polas propias entidades.»

Dous. O artigo 84 queda redactado do seguinte modo:

«Artigo 84. *Ámbito da supervisión, inspección e sanción.*

Quedan suxeitas ao réxime de supervisión, inspección e sanción establecido nesta lei, a cargo da Comisión Nacional do Mercado de Valores:

1. As seguintes persoas e entidades reguladas por esta lei:

a) As sociedades reitoras dos mercados secundarios oficiais, as entidades reitoras dos sistemas multilaterais de negociación e as sociedades que administren sistemas de rexistro, compensación e liquidación de valores que se creen ao abeiro do previsto nesta lei. Queda excluído o Banco de España.

b) A Sociedade de Sistemas, as entidades de contrapartida central, a Sociedade de Bolsas e as sociedades que teñan a titularidade da totalidade das accións ou dunha participación que atribúa o control, directo ou indirecto, das entidades previstas na letra anterior.

c) As empresas de servizos de investimento españolas, estendéndose esta competencia a calquera oficina ou centro dentro ou fóra do territorio nacional.

d) As empresas de servizos de investimento non comunitarias que operen en España.

e) Os axentes das entidades que presten servizos de investimento.

f) As sociedades xestoras dos fondos de garantía de investimentos.

g) Aqueles que, non estando incluídos nas letras precedentes, teñan a condición de membro dalgún mercado secundario oficial ou dos sistemas de compensación e liquidación das súas operacións.

1 bis. As axencias de cualificación crediticia, establecidas en España e rexistradas en virtude do capítulo I do título III do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias

de cualificación crediticia, as persoas que participan nas actividades de cualificación, as entidades cualificadas ou terceiros vinculados, os terceiros aos que as axencias de cualificación crediticia subcontratasen algunhas das súas funcións ou actividades, e as persoas relacionadas ou conectadas de calquera outra forma coas axencias ou coas actividades de cualificación crediticia. A Comisión Nacional do Mercado de Valores exercerá as súas competencias de conformidade co que se estableza na normativa da Unión Europea sobre axencias de cualificación crediticia.

2. As seguintes persoas e entidades, en canto ás súas actuacións relacionadas co Mercado de Valores:

a) Os emisores de valores.

b) As entidades de crédito e os seus axentes, estendéndose esa competencia a calquera sucursal aberta fóra do territorio nacional, así como as entidades de crédito non comunitarias que operen en España.

c) As empresas de servizos de investimento autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea que operen en España, nos termos establecidos nesta lei e nas súas disposicións de desenvolvemento, incluíndo os seus axentes vinculados e sucursais en territorio nacional, así como, nos mesmos termos, as sucursais en España de entidades de crédito autorizadas noutro Estado membro da Unión Europea.

c bis) As sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo en canto presten servizos de investimento.

d) As restantes persoas físicas ou xurídicas, en canto poidan verse afectadas polas normas desta lei e as súas disposicións de desenvolvemento.

e) As axencias de cualificación crediticia rexistradas por outra autoridade competente da Unión Europea en virtude do capítulo I do título III do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, e as axencias de cualificación que recibisen a certificación por equivalencia en virtude do artigo 5 do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia. A CNMV exercerá as súas competencias de conformidade co que se estableza na normativa da Unión Europea sobre axencias de cualificación crediticia.

3. As persoas residentes ou domiciliadas en España que controlen, directa ou indirectamente, empresas de servizos de investimento noutros Estados membros da Unión Europea, dentro do marco da colaboración coas autoridades responsables da supervisión das ditas empresas, así como os titulares de participacións significativas para os efectos do cumprimento do previsto no artigo 69 desta lei.

4. As entidades que formen parte dos grupos consolidables de empresas de servizos de investimento consideradas no artigo 86 desta lei, para os únicos efectos do cumprimento a nivel consolidado dos requirimentos de recursos propios e das limitacións que se poidan establecer sobre os investimentos, operacións ou posicións que impliquen riscos elevados.

5. As entidades que forman parte dos grupos consolidables dos que sexan dominantes as entidades a que se refiren as letras a) e b) do número 1 anterior, para os únicos efectos do cumprimento da obriga de consolidar as súas contas anuais e das limitacións que se poidan establecer en relación coa súa actividade e equilibrio patrimonial.

6. As persoas físicas e entidades non financeiras mencionadas no número 9 do artigo 86, para os únicos efectos previstos nese número.

7. Calquera persoa ou entidade, para os efectos de comprobar se infrinxe as reservas de denominación e actividade previstas nos artigos 64, 65 e 65 bis. No caso de persoas xurídicas, as competencias que corresponden á Comisión Nacional do Mercado de Valores, segundo os números anteriores, poderán exercerse sobre aqueles que ocupen cargos de administración, dirección ou asimilados nelas.

O disposto neste artigo entenderase sen prexuízo das competencias de supervisión, inspección e sanción que correspondan ás comunidades autónomas que as teñan atribuídas sobre os organismos reitores de mercados secundarios de ámbito autonómico e, en relación coas operacións sobre valores admitidos a negociación unicamente neles, sobre as demais persoas ou entidades relacionadas nos dous primeiros números anteriores. Para os efectos do exercicio das ditas competencias, terán carácter básico os correspondentes preceptos deste título, salvo as referencias contidas neles a órganos ou entidades estatais. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá subscribir convenios con comunidades autónomas con competencias en materia de mercados de valores para o obxecto de coordinar as súas respectivas actuacións.

8. Respecto ao establecido nos artigos 81, 82 e 83 ter, e sen prexuízo das competencias das comunidades autónomas, a Comisión Nacional do Mercado de Valores será competente non só verbo dos actos levados a cabo en territorio español ou fóra del que se refiran a valores negociables e demais instrumentos financeiros admitidos a negociación nun mercado secundario oficial ou para os que se cursase unha solicitude de admisión a negociación nun dos ditos mercados, senón tamén respecto dos actos levados a cabo en territorio español en relación con valores negociables e demais instrumentos financeiros admitidos a negociación nun mercado regulado doutro Estado membro da Unión Europea ou para os cales se cursase unha solicitude de admisión a negociación nun de tales mercados.»

Tres. Engádese un novo número 7 ao artigo 85, co seguinte teor literal:

«7. A Comisión Nacional do Mercado de Valores disporá das facultades de supervisión e inspección contidas neste artigo que sexan necesarias para cumprir coas funcións que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes, sobre as axencias de cualificación crediticia rexistradas en virtude do capítulo I do título III do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, as persoas que participan nas actividades de cualificación, as entidades cualificadas ou terceiros vinculados, os terceiros aos cales as axencias de cualificación crediticia lles subcontratasen algunhas das súas funcións ou actividades, e as persoas relacionadas ou conectadas de calquera outra forma coas axencias ou coas actividades de cualificación crediticia, que estean domiciliadas en España, de conformidade coa normativa da Unión Europea sobre axencias de cualificación crediticia.»

Catro. Dáselle unha nova redacción ao artigo 91, co seguinte teor literal:

«Artigo 91. *Cooperación da Comisión Nacional do Mercado de Valores coas autoridades competentes dos Estados membros da Unión Europea.*

1. A Comisión Nacional do Mercado de Valores cooperará con outras autoridades competentes da Unión Europea sempre que sexa necesario para levar a cabo as funcións establecidas nesta lei, facendo uso para tal fin de todas as facultades que esta lle atribúe e as establecidas no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores prestará axuda a outras autoridades competentes da Unión Europea. En particular, intercambiará información e colaborará en actividades de investigación ou supervisión. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá exercer os seus poderes para fins de cooperación, mesmo en casos en que o comportamento investigado non constituía unha infracción da normativa vixente no Estado español.

2. Cando os mercados secundarios oficiais establezan mecanismos noutros Estados membros para permitir o acceso remoto e as operacións dese mercado,

dada a situación dos mercados de valores no Estado membro de acollida, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores nese Estado, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de acollida establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Así mesmo, cando un mercado regulado doutro Estado membro establece en territorio español mecanismos para garantir o acceso remoto, e as operacións realizadas en España, dada a situación dos mercados de valores españois, cobrasen unha importancia substancial para o funcionamento dos mercados e a protección dos investidores en España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores e a autoridade competente do Estado membro de orixe do mercado regulado establecerán mecanismos de cooperación proporcionados.

Para os efectos do disposto neste punto, entenderase que as operacións revisten unha importancia substancial cando se cumpra o disposto no artigo 16 do Regulamento 1287/2006, da Comisión, do 10 de agosto de 2006, polo que se aplica a Directiva 2004/39/CE do Parlamento Europeo e do Consello, no relativo ás obrigas das empresas de investimento de levar un rexistro, a información sobre as operacións, a transparencia do mercado, a admisión a negociación de instrumentos financeiros, e termos definidos para efectos da dita directiva.

3. Cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores teña motivos fundados para sospeitar que entidades non suxeitas á súa supervisión están realizando ou realizaron no territorio doutro Estado membro actividades contrarias ás disposicións nacionais polas que se transpuxese a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, notificarao de maneira tan específica como sexa posible á autoridade competente do dito Estado membro. Esta comunicación entenderase sen prexuízo das competencias que poida exercer a Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Así mesmo, cando a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha notificación da autoridade competente doutro Estado membro que teña motivos fundados para sospeitar de que entidades non suxeitas á súa supervisión están realizando ou realizaron en territorio español actividades contrarias a esta lei, e ás súas disposicións de desenvolvemento, deberá adoptar as medidas oportunas para corrixir esta situación. Ademais, comunicará á autoridade competente notificante o resultado da súa intervención e, na medida do posible, os avances intermedios significativos.

4. A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá pedir a cooperación doutras autoridades competentes da Unión Europea nunha actividade de supervisión, para unha verificación "in situ" ou unha investigación relacionada coas materias reguladas nas normas nacionais que transpoñan a Directiva 2004/39/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de abril de 2004, relativa aos mercados de instrumentos financeiros, así como coas materias relacionadas co Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia. Cando se trate de empresas de servizos de investimento, autorizadas noutro Estado membro, que sexan membros remotos dun mercado secundario oficial, a Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá optar por dirixirse a elas directamente, caso en que informará debidamente á autoridade competente do Estado membro de orixe do membro remoto.

No caso de que a Comisión Nacional do Mercado de Valores reciba unha solicitude relativa a unha verificación "in situ" ou a unha investigación, no marco das súas competencias:

- a) realizará ela mesma a verificación ou investigación;
- b) permitirá que a realicen as autoridades que presentaron a solicitude, ou
- c) permitirá que a realicen auditores ou expertos.

5. A Comisión Nacional do Mercado de Valores, en relación coas materias reguladas no capítulo II do título VII, ou a súa normativa de desenvolvemento, poderá pedir ás autoridades competentes doutros Estados membros que realicen unha investigación no seu territorio. Tamén poderá solicitar que se permita que membros do seu persoal acompañen o persoal da autoridade competente desoutro Estado membro no transcurso da investigación.

As autoridades competentes doutros Estados membros tamén poderán solicitar á Comisión Nacional do Mercado de Valores a realización de investigacións en relación coas materias sinaladas anteriormente e nas mesmas condicións.

A Comisión Nacional do Mercado de Valores poderá negarse a dar curso ás solicitudes de investigación a que se refire este, ou a que o seu persoal estea acompañado do persoal da autoridade competente doutro Estado membro, cando isto poida ir en prexuízo da soberanía, a seguridade ou a orde pública, ou cando se incoase un procedemento xudicial polos mesmos feitos e contra as mesmas persoas ante as autoridades españolas, ou cando sobre aqueles recaese unha sentenza firme dun xuíz ou tribunal español polos mesmos feitos. Neste caso, notificarase debidamente á autoridade competente que formulou o requirimento, facilitándolle información o máis detallada posible sobre tal procedemento ou sentenza.

Todas as solicitudes de asistencia que se realicen ou se reciban ao abeiro do disposto neste número polas comunidades autónomas con competencia na materia se tramitarán a través da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Se a solicitude da Comisión Nacional do Mercado de Valores é rexeitada ou non se lle dá curso dentro dun prazo razoable, aquela poderá pólo en coñecemento do Comité de Responsables Europeos de Regulamentación de Valores (CERV), onde deberá debaterse o asunto para encontrar unha solución rápida e eficaz.»

Cinco. Engádesse unha nova letra l) ao artigo 92 co seguinte teor literal:

«l) Un rexistro de axencias de cualificación crediticia establecidas en España e que fosen rexistradas de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.»

Seis. O artigo 95 queda redactado do seguinte modo:

«As persoas físicas e entidades ás que resulten de aplicación os preceptos desta lei, así como aqueles que ostenten, de feito ou de dereito, cargos de administración ou dirección destas últimas, que infrinxan normas de ordenación ou disciplina do mercado de valores incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable conforme o disposto neste capítulo.

Tamén incorrerán en responsabilidade administrativa sancionable conforme o disposto neste capítulo as axencias de cualificación crediticia, establecidas en España e rexistradas en virtude do capítulo I do título III do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, as persoas que participan nas actividades de cualificación, as entidades cualificadas ou terceiros vinculados, os terceiros aos cales as axencias de cualificación crediticia lles subcontratasen algunhas das súas funcións ou actividades, e as persoas relacionadas ou conectadas de calquera outra forma coas axencias ou coas actividades de cualificación crediticia.

Ostentan cargos de administración ou dirección nas entidades a que se refire o parágrafo anterior, para os efectos do disposto neste capítulo, os seus administradores ou membros dos seus órganos colexiados de administración, así como os seus directores xerais e asimilados, entendéndose por tales aquelas persoas que, de feito ou de dereito, desenvolvan na entidade funcións de alta dirección.

Quen exerza na entidade cargos de administración ou dirección será responsable das infraccións moi graves ou graves cando estas sexan imputables á súa conduta dolosa ou negligente.

Non obstante o sinalado no parágrafo anterior, serán considerados responsables das infraccións moi graves ou graves cometidas polas entidades aqueles que ostenten nelas cargos de administración ou dirección, salvo nos seguintes casos:

1. Cando os que formen parte de órganos colexiados de administración non tiveren asistido por causa xustificada ás reunións correspondentes ou tiveren votado en contra ou salvado o seu voto en relación coas decisións ou acordos que tiveren dado lugar ás infraccións.

2. Cando tales infraccións sexan exclusivamente imputables a comisións executivas, conselleiros delegados, directores xerais ou órganos asimilados, ou outras persoas con funcións similares na entidade.

Considéranse normas de ordenación e disciplina do mercado de valores as leis e disposicións administrativas de carácter xeral que conteñan preceptos especificamente referidos ás entidades comprendidas no artigo 84.1 desta lei ou á actividade relacionada co mercado de valores das persoas ou entidades a que se refiren as letras a) a d) do número 2 daquel e que sexan de obrigada observancia para elas. Entre as citadas disposicións administrativas entenderanse comprendidas as disposicións da Comisión Nacional do Mercado de Valores previstas no artigo 15 desta lei.»

Sete. A letra t do artigo 99 queda redactada do seguinte modo:

«t. A negativa ou resistencia á actuación supervisora ou inspectora da Comisión Nacional do Mercado de Valores por parte das persoas físicas e xurídicas a que se refiren o artigo 84 e o número 7 do artigo 85, sempre que medie requirimento expreso e por escrito ao respecto.»

Ocho. Engádesse unha nova letra z quinquies ao artigo 99 co seguinte teor literal:

«z quinquies. A falta de remisión polas axencias de cualificación crediticia á Comisión Nacional do Mercado de Valores de cantos datos ou documentos deban achegárselle de acordo con esta lei e o Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, ou que esta lles requira no exercicio das funcións que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes, así como a remisión de información á Comisión Nacional do Mercado de Valores con datos inexactos cando con isto se dificulte a apreciación da organización ou funcionamento da entidade ou da forma de exercicio das súas actividades.»

Nove. O artigo 101 queda redactado do seguinte modo:

«1. Constitúen infraccións leves das entidades e persoas a que se refire o artigo 95 aquelas infraccións de preceptos de obrigada observancia comprendidos nas normas de ordenación e disciplina do mercado de valores que non constitúan infracción grave ou moi grave conforme o disposto nos dous artigos anteriores.

2. En particular, son infraccións leves:

a) A falta de remisión á Comisión Nacional do Mercado de Valores, no prazo establecido nas normas ou otorgado por esta, de cantos documentos, datos ou informacións deban remitírselle en virtude do disposto nesta lei ou requira no exercicio das súas funcións e en virtude do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia, no exercicio das funcións que lle sexan asignadas en réxime de delegación ou de cooperación con outras autoridades competentes, así como faltar ao deber de colaboración ante actuacións de supervisión da Comisión Nacional do Mercado de Valores, incluíndo a non comparecencia ante unha citación para a toma da declaración, cando estas condutas non constitúan infracción grave ou moi grave de acordo co previsto nos dous artigos anteriores.

b) O incumprimento singular no marco dunha relación de clientela das normas de condutas previstas no capítulo I do título VII desta lei.»

Dez. Engádesse un parágrafo ao final do artigo 102, co seguinte teor literal:

«Cando se trate de infraccións cometidas polas persoas a que se refire o artigo 85.7, as sancións serán impostas de acordo co establecido no artigo 98 desta lei, sen prexuízo da capacidade doutras autoridades competentes da Unión Europea para impor sancións de acordo co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.»

Once. Engádesse un segundo parágrafo ao final do artigo 104, co seguinte teor literal:

«Cando se trate de infraccións cometidas polas persoas a que se refire o artigo 85.7, as sancións serán impostas de acordo co establecido no artigo 98 desta lei, sen prexuízo da capacidade doutras autoridades competentes da Unión Europea para impor sancións de acordo co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.»

Artigo cuarto. *Modificación da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo.*

O parágrafo terceiro do artigo 58.1 da Lei 35/2003, do 4 de novembro, de institucións de investimento colectivo, queda redactado nos seguintes termos:

«Cando o depositario conte con cualificación crediticia concedida por unha axencia de cualificación farase constar nos informes semestral e trimestral, indicando se a dita axencia está establecida na Unión Europea e rexistrada de conformidade co disposto no Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia ou, se estiver establecida nun Estado non membro da Unión Europea, que obtivese unha certificación baseada na equivalencia segundo o regulamento sinalado.»

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Quedan derogadas cantas normas de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto nesta lei.

Disposición derradeira primeira. *Desenvolvemento do dereito da Unión Europea.*

Esta lei apróbase en desenvolvemento do Regulamento (CE) n.º 1060/2009 do Parlamento Europeo e do Consello, do 16 de setembro de 2009, sobre axencias de cualificación crediticia.

Disposición derradeira segunda. *Entrada en vigor.*

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 16 de xuño de 2011.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO